

PREGLED

ASNS O BUDŽETU REBALANSA I DEFICITU

14.11. – 15.11.2020.

ASNS: Radnike i građane očekuju novi nameti kako bi se pokrio budžetski deficit

<https://naslovi.net/2020-11-10/beta/asns-u-narednim-mesecima-povecanje-poreza-i-nameta-za-pokrice-budzetskog-deficita/26607330>

<http://rs.n1info.com/Biznis/a670457/ASNS-Radnike-i-gradjane-ocekiju-novi-nameti-kako-bi-se-pokrio-budzetski-deficit.html>

<https://nova.rs/vesti/drustvo/asns-gradane-ocekiju-novi-nameti-zbog-minusa-u-budzetu/>

<http://novimagazin.rs/ekonomija/asns-u-narednim-mesecima-povecanje-poreza-i-nameta-za-pokrie-budzetskog-deficita>

https://srbijainfo.rs/najnovije_vesti?id_vest=353967

<https://novostiplus.info/asns-gradjane-ocekiju-novi-nameti-zbog-minusa-u-budzetu/>

Radnici i građani Srbije u narednim mesecima mogu da očekuju nove poreze i namete, kako bi se prikupio novac za pokrivanje budžetskog deficita, ocenila je Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS).

"Od blagostanja, neviđenog čuda u Evropi i prvog mesta na celom svetu, dođe nam rebalans budžeta, a sa njim i deficit od 483 milijarde dinara ili 8,8 odsto svega što ćemo ove godine stvoriti u Srbiji", navodi se u saopštenju ASNS.

Taj sindikat je podsetio da odavno upozorava da će veliki broj zaposlenih ostati bez posla, da je veliki broj građana koji nema novac za osnovne životne potrebe, da je ovo velika kriza koja će pogoditi sve strukture društva.

"Vlast uporno negira ovakve scenarije. Tvrdi da para ima, da ćemo lako prebroditi krizu, da smo mnogo bolji od naših suseda, da je više zaposlenih nego otpuštenih radnika. Dobijamo raznorazne statističke podatke u koje niko ne veruje, pa tako sada dobismo i rebalans budžeta iz koga ne možemo da vidimo gde i za šta idu naše pare", ukazao je ASNS u saopštenju.

Ocenjeno je da "ovako veliki minus u budžetu mora da se pokrije i to će ići preko leđa radnika i njihovih porodica".

"Potrošile su se pare od koncesije Aerodroma Nikola Tesla (radnici se otpuštaju) i prodaje Komercijalne banke. Sada vladi ostaje jedino da uzima nove kredite, da povećava javni dug i još više zadužuje nove generacije", smatra ASNS.

ASNS: Veliki minus države ići će preko leđa radnika i njihovih porodica

<https://www.ekapija.com/news/3066763/asns-veliki-minus-drzave-ici-ce-preko-ledja-radnika-i-njihovih-porodica>

Povodom rebalansa budžeta, i deficita od 483 milijarde dinara ili 8,8% svega što ćemo ove godine stvoriti u Srbiji, Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata u saopštenju navodi da "dugo upozorava da će veliki broj zaposlenih ostati bez posla, da je veliki broj građana koji nema novac za osnovne životne potrebe, da je ovo velika kriza koja će pogoditi sve strukture društva".

- Vlast uporno negira ovakve scenarije. Tvrdi da para ima, da ćemo lako prebroditi krizu, da smo mnogo bolji od naših suseda, da je više zaposlenih nego otpuštenih radnika. Dobijamo raznorazne statističke podatke u koje niko ne veruje, pa tako sada dobismo i rebalans budžeta iz koga ne možemo da vidimo gde i za šta idu naše pare. Ovako veliki minus mora da se pokrije i to će ići preko leđa radnika i njihovih porodica - navode.

Dodaju da su se "potrošile pare od koncesije Aerodroma Nikola Tesla (radnici se otpuštaju) i prodaje Komercijalne banke. Sada Vladi ostaje jedino da uzima nove kredite, da povećava javni dug i još više zadužuje nove generacije".

Zaključuju da radnici i građani Srbije u narednim mesecima mogu da očekuju nove poreze i namete:

- To će biti potpuno transparentno - ko ne plati, doći će mu na vrata izvršitelji.

ASOCIJACIJA SLOBODNIH I NEZAVISNIH SINDIKATA UPOZORILA

Novi nameti građanima

Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) upozorila je da radnici i građani Srbije u narednim mesecima mogu da očekuju nove poreze i namete, i da će onom ko to ne plati doći na vrata izvršitelji, saopšteno je iz te sindikalne organizacije.

Od blagostanja, neviđenog čuda u Evropi i prvog mesta na celom svetu, dođe nam rebalans budžeta, a sa njim i deficit od 483 milijarde dinara ili 8,8 odsto svega što ćemo ove godine stvoriti u Srbiji, a tako veliki minus mora da se pokrije i to će ići preko leđa radnika i njihovih porodica, poručuje ASNS.

Potrošile su se pare od koncesije Aerodroma Nikola Tesla, čiji radnici se otpuštaju i prodaje Komercijalne banke, uzuje ASNS, navodeći kakao Vladi sada "ostaje jedino da uzima nove kredite, da povećava javni dug i još više zadužuje nove generacije".

ASNS: Veliki MINUS U KASI preko NAŠIH LEĐA

<https://www.bizlife.rs/asns-veliki-minus-u-kasi-preko-nasih-ledja/>

Radnici i građani Srbije u narednim mesecima mogu da očekuju nove poreze i namete, kako bi se prikupio novac za pokrivanje budžetskog deficita, ocenila je Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS).

“Od blagostanja, neviđenog čuda u Evropi i prvog mesta na celom svetu, dođe nam rebalans budžeta, a sa njim i deficit od 483 milijarde dinara ili 8,8 odsto svega što ćemo ove godine stvoriti u Srbiji”, navodi se u saopštenju ASNS.

Taj sindikat je podsetio da odavno upozorava da će veliki broj zaposlenih ostati bez posla, da je veliki broj građana koji nema novac za osnovne životne potrebe, da je ovo velika kriza koja će pogoditi sve strukture društva.

“Vlast uporno negira ovakve scenarije. Tvrdi da para ima, da ćemo lako prebroditi krizu, da smo mnogo bolji od naših suseda, da je više zaposlenih nego otpuštenih radnika. Dobijamo raznorazne statističke podatke u koje niko ne veruje, pa tako sada dobismo i rebalans budžeta iz koga ne možemo da vidimo gde i za šta idu naše pare”, ukazao je ASNS u saopštenju.

Ocenjeno je da “ovako veliki minus u budžetu mora da se pokrije i to će ići preko leđa radnika i njihovih porodica”.

“Potrošile su se pare od koncesije Aerodroma i prodaje Komercijalne banke. Sada vladi ostaje jedino da uzima nove kredite, da povećava javni dug i još više zadužuje nove generacije”, smatra ASNS.

16. novembar 2020. godine

"KOVID BOLOVANJE - 65 ODSTO ILI CELA PLATA? Vlada kaže jedno, poslodavac ima više opcija, a na kraju sve zavisi od ovoga

<https://www.blic.rs/biznis/vesti/kovid-bolovanje-65-odsto-ili-cela-plata-vlada-kaze-jedno-poslodavac-ima-vise-opcija-a/ggfxdkm>

Sada kada svako od nas poznaje nekog ko je pozitivan na kovid i kada brojke svakodnevno rastu, sve je i više pitanja na temu kolika nam sleduje plata tokom "kovid bolovanja" i kako je to pitanje regulisano.

U najkraćem odgovor je sledeći - odluka o visini plate je na poslodavcu, a preporuka države je da se zaposlenima na bolovanju isplaćuje 100 odsto zarade.

Preporuka Vlade Srbije da se zaposlenima koji su na bolovanju zbog virusa korona isplaćuje cela plata, i dalje je na snazi jer kako je Ministarstvo rada istaklo u prvom talasu, Zaključak Vlade iz aprila nije vremenski ograničen na period vanrednog stanja.

Tada je Vlada preporučila poslodavcima da promene svoja akta, a kako bi zaposlenima koji privremeno odsustvuju sa rada zbog kovida, mera izolacije ili samoizolacije, bila isplaćivana cela zarada.

"Zaključak Vlade kojim je regulisana ova preporuka je formalno i dalje na snazi, ali to je samo preporuka i ne predstavlja i obavezu za poslodavca. Poslodavci koji žele da zaposlenima nadoknađuju 100% naknadu zarade za bolovanje u slučaju da im je dijagnostikovano COVID-19 potrebno je da to propišu opštim aktom kod poslodavca (pravilnikom o radu ili kolektivnim ugovorom kod poslodavca) ili ugovorom o radu, kao što je to i navedeno u zaključku. U protivnom za bolovanje uzrokovano COVID-19 plaća se najmanje 65% prosečne zarade u prethodnih 12 meseci pre meseca u kojem je nastupila privremena sprečenost za rad, s tim da ne može biti niža od minimalne zarade utvrđene u skladu sa Zakonom o radu", objasnila je za "Blic Biznis" advokat Ksenija Ivetić Marlović, stručnjak za radno pravo.

Prema rečima Nebojše Atanackovića iz Unije poslodavaca Srbije, isplata pune zarade usled bolovanja zbog korone nije nigde zvanično obavezujuća, ali je poslodavcu data ta mogućnost.

"To je manje - više ostavljeno poslodavcu, ali on ima datu tu mogućnost. Zavisi to i od odnosa poslodavca i zaposlenog i kulture ponašanja u konkretnoj firmi", kaže Atanacković.

Inače, odsustvo sa rada se dokazuje izveštajem lekara o privremenoj sprečenosti za rad ali može i rešenjem sanitarnog inspektora, organa nadležnog za kontrolu prelaženja državne granice, carinskog organa, izvodom iz evidencije Ministarstva unutrašnjih poslova...

Za klasično bolovanje 65 odsto zarade

Zakonom o radu je plata za vreme bolovanja za prvih 30 dana odsustva u iznosu od najmanje 65 odsto prosečne zarade zaposlenog u prethodnih 12 meseci. Istovremeno postoji mogućnost da se plata bude i veća, ali to se reguliše kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu i ugovorom o radu u samoj kompaniji.

RAD OD KUĆE I PARE ZA PREVOZ Šta kaže zakon, šta može poslodavac i šta na kraju dobije radnik

<https://www.blic.rs/biznis/rad-od-kuce-i-pare-za-prevoz-sta-kaze-zakon-sta-moze-poslodavac-i-sta-na-kraju-dobije/d05h71p>

Poslodavci u Srbiji, prema Zakonu o radu, imaju obavezu da zaposlenima nadoknade troškove dolaska i odlaska sa posla. Tako nešto može biti rešeno na različite načine.

S druge strane, treba imati u vidu da u periodu rada od kuće, bez obzira da li je razlog korona virus ili nešto drugo, radnik nema pravo da dobija novac za prevoz.

Prema rečima advokata Ksenije Ivetić Marlović, stručnjaka za radno pravo, Zakon o radu predviđa da zaposleni ima pravo naknadu troškova za dolazak i odlazak sa rada u visini cene prevozne karte u javnom saobraćaju, ako poslodavac nije obezbedio sopstveni prevoz.

"U praksi se najčešće plaća cena mesečne karte koja zavisi od grada i relacije na kojoj zaposleni putuje. Međutim, poslodavac može zaposlenima da kupi i mesečnu pretplatnu kartu, da obezbedi sopstveni prevoz ili na drugi način obezbedi prevoz za dolazak i odlazak s rada", objašnjava naša sagovornica.

Ukoliko, recimo, radnik na posao dolazi svojim automobilom, postoji mogućnost da mu poslodavac nadoknađuje cenu benzina, ali pod uslovom da je to rešeno kolektivnim ugovorom.

"Kolektivni ugovori koji predviđaju ovakvu opciju obično propisuju da zaposleni ima pravo na 30 odsto cene benzina po pređenom kilometru. Međutim, ako poslodavac ne predvidi ovo kao mogućnost u opštem aktu, zaposleni neće imati pravo na ovakav vid naknade troškova prevoza" m ističe Ivetić Marlović.

Šta kada se radi od kuće?

Rad na daljinu nije bio rasprostranjen mnogo u našoj zemlji dok nije zavladao pandemija virusa korona, tako da su se mnogi tek od nedavno upoznali sa ovakvim principom poslovanja.

Iako su verovatno mnogi radnici očekivali da i za ovaj period, kada posao u potpunosti obavljaju bez odlaska na radno mesto, dobiju novac za mesečnu markicu za prevoz, odnosno put, to se nije desilo.

"Ukoliko zaposleni radi od kuće, on neće imati pravo na naknadu troškova prevoza jer ne ide na rad u poslovne prostorije poslodavca", navodi Ivetić Marlović.

To će, kako kaže, biti slučaj i ako zaposleni ne dolazi na posao iz nekih drugih razloga, kao što su, recimo, bolovanje, godišnji odmor i sl.

Ukinuto pravdanje troškova prevoza radnika do posla

Izmene Zakona o porezu na dohodak građana iz decembra 2019, predviđale su da naknada troškova za prevoz mora da bude dokumentovana, pa su radnici morali da imaju fiskalni račun sa kioska o uplaćenju karti za javni prevoz ili račun za gorivo ako su dolazili na posao svojim automobilom.

Međutim, Ministarstvo finansija je 3. juna ove godine donelo preporuku prema kojoj se trošak prevoza koji nije dokumentovan odgovarajućom verodostojnom računovodstvenom ispravom priznaje kao rashod u poreskom bilansu, shodno Zakonu o porezu na dobit pravnih lica. To zapravo znači da preduzeća više neće morati računima od karte u javnom saobraćaju ili goriva da pravdaju troškove prevoza radnika do posla, kako bi ostvarili pravo da ne plaćaju porez, bez obzira na to na koji način oni dolaze na posao.

KAKO RADIŠ TAKVA I PLATA Ponovo na "stolu" platni razredi za radnike u javnom sektoru, a ono što donose neće svima IĆI NARUKU

<https://www.blic.rs/biznis/vesti/kako-radis-takva-i-plata-ponovo-na-stolu-platni-razredi-za-radnike-u-javnom-sektoru-a/95sk3qh>

Platni razredi, odnosno ista plata za isti posao u javnom sektoru ponovo su na dnevnom redu. Do sada se na uvođenju novog načina vrednovanja rada koji se plaća iz budžeta države radilo više puta. Sada je novi ministar prosvete Branko Ružić izjavio da će u prvoj polovini naredne godine platni razredi biti jedna od najvažnijih tema, a optimistične procene su, prema njegovim rečima, da bi oni mogli da se uvedu od januara 2022. godine.

Prethodno je Vlada Srbije nekoliko puta najavljivala i odlagala uvođenje platnih razreda. Prvo je trebalo da počnu sa primenom od 1. januara, pa od jula 2020. godine, a poslednji put je rok pomeren za početak 2021. Izgleda da će i taj datum, po svoj prilici, biti probijen.

A, suština uvođenja platnih razreda jeste da zaposleni u opštoj državi budu jednako plaćeni za isti rad, što znači da vozač u jednom ministarstvu treba da ima jednaku platu kao vozač u drugom ministarstvu, vladi ili agenciji. Platni razred znači i da se plate zaposlenima povećavaju na bazi kvaliteta njihovog rada - u prevodu kako i koliko radiš tolika i plata.

"Onima koji u ovom trenutku imaju potcenjene iznose, plate bile povećavane srazmerno raspoloživim sredstvima, dok se onima u precenjenoj grupi plate ne bi povećavale sve dok ih njihova platna grupa ne dostigne. Važno je da se vidi koje zarade su niske, a koje preterano visoke i da se na osnovu opravdanih kriterijuma i u odnosu na složenost posla, odgovornost i

rizike odrede ciljni odnosi u okviru javnog sektora", objašnjava izvor "Blic Biznisa" iz Nemanjine 11.

Fiskalni savet: Napraviti dovoljno širok raspon zarada

Fiskalni savet je u više navrata ukazivao da je uvođenje platnih razreda više puta odlagano od 2013. godine. Prema njihovoj oceni, ako Vlada Srbije želi da zadrži najkvalitetnije ljude u javnom sektoru potrebno je da napravi dovoljno širok raspon zarada.

U dokumentu "Platni razredi i zaposlenost u državnom sektoru Srbije: Od nedovršene reforme do održivog sistema" navodi se da u sistem platnih razreda treba da budu uključeni svi državni sektori, što trenutno nije slučaj. Oko petina zaposlenih, odnosno sektori policije, vojske, funkcioneri, su van sistema platnih razreda, što nije slučaj u drugim evropskim zemljama koje su uredile sistem zarada u javnom sektoru.

Ključni deo reforme sistema zarada, prema mišljenju Fiskalnog saveta, jeste da se osnovica za zarade propiše na nivou bliskom minimalnoj zaradi. Oni ocenjuju da će se samo tako dobiti dovoljno dobri rasponi zarada u okviru kojih će moći da se adekvatno plate najstručnija i najodgovornija radna mesta u zemlji.

Fiskalni savet ne spori da je reforma zarada i zaposlenosti veliki stručni i politički izazov, ali skreće pažnju da je najveći broj evropskih zemalja bio u stanju da na taj izazov uspešno odgovori.

Branko Ružić, ranije ministar državne uprave i lokalne samouprave, objašnjavao je krajem prošle godine da je potrebno da se analizira fiskalni uticaj uključivanja svih zaposlenih u javnom sektoru u novi sistem plata, odnosno da se spreči da učešće mase zarada opšte države u bruto domaćem proizvodu poraste i da se ne naruši finansijska održivost budžeta.

"To je sve uslovalo potrebu da se od usvajanja zakona pa do njihove primene ostavi odgovarajući vremenski period, čime bi se omogućilo da reforma sistema plata postigne finansijski održivi efekat počev od 1. januara 2021. godine", rekao je Ružić krajem 2019. godine, obrazlažući izmene Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru, izmene Zakona o platama službenika i nameštenika u organima autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave i izmene Zakona o zaposlenima u javnim službama.

Ministar je objasnio da platni razred znači da se plate zaposlenima povećavaju na bazi kvaliteta njihovog rada, čak i u slučaju da se ne povećava osnovica na osnovu koje se obračunava plata. Prema njegovim rečima, celokupni javni sektor će biti obuhvaćen platnim razredima, sa više od 400.000 zaposlenih.

Ministarstvo rada: Uskoro akcioni plan o ekonomskim migracijama

<https://www.danas.rs/ekonomija/zemlju-najvise-napustaju-mladi-do-30-godina-starosti/>

Mladi između 20 i 30 godina su starosna grupa koja se najčešće odlučuje za mogućnost privremenog boravka u inostranstvu, pokazalo je nedavno istraživanje Srpske asocijacije menadžera, a država je upravo sa namerom da zaustavi „odliv mozgova“ u februaru napravila Strategiju za praćanje ekonomskih migracija, a trenutno je, kako su Danasu potvrdili u Ministarstvu rada, u izradi akcioni plan.

Istraživanje SAM-a pokazalo je da mladi iz Srbije odlaze delom i zbog socijalne sigurnosti, uslova rada ali i mogućnosti karijernog napredovanja.

S druge strane, kada je reč o povratku u našu zemlju, nekih 30 odsto ispitanih kao najčešće motive za povratak iz inostranstva navodi porodičnu situaciju i nostalgiju, dok se kao dodatni razlozi izdvajaju stečena finansijska sigurnost, ponuđeni posao u Srbiji i želja da se doprinese razvoju zemlje i društva.

Istraživanje SAM-a pokazalo je da blizu 80 odsto ispitanih menadžera smatra da se na tržištu rada osećaju efekti odliva kvalitetnog kadra iz Srbije.

Najviše njih nedostaje u zanimanjima poput IT-ja, posebno data analitičara, ali fali i prodavaca, komercijalista, vozača, magacionera, vozača viljuškara, kao i kadrova za različita zanimanja u poljoprivredi i građevinarstvu.

Kako bi prevazišle nedostatak adekvatne radne snage na tržištu, zaključili su u SAM-u, kompanije prilagođavaju svoje poslovanje tako što intenziviraju saradnju sa fakultetima, ali i kroz automatizaciju procesa, uvođenjem novih tehnologija i dislociranjem proizvodnih lokacija.

Samo 10 odsto ispitanika se, napominje se, odlučuje na „uvoz“ radne snage.

Ne bi li zaustavila odliv radne snage iz Srbije Vlada je početkom prošle godine formirala i tim koji bi se bavio praćenjem ekonomskih migracija i sprečavanjem daljeg odlaska, pre svih, mladih ljudi iz naše zemlje.

Februara ove godine Vlada je usvojila i strategiju u kojoj se predviđaju koraci u narednih sedam godina.

U Ministarstvu rada za Danas kažu da je trenutno u toku izrada trogodišnjeg akcionog plana od 2021. do 2023.

“S obzirom na to da Vlada imenuje članove tog tela, kao i da ga čine i predstavnici drugih organa, Ministarstvo će u najskorije vreme predložiti svoje predstavnike”, navode za naš list u Ministarstvu rada.

Iako je kvalitet života to zbog čega mladi iz Srbije najčešće odlaze, Nebojša Atanacković iz Unije poslodavaca Srbije kaže da bi ključno u zadržavanju mladih bila mogućnost da se kvalitetno zaposle.

“Teško da mi možemo da se poredimo sa razvijenim državama u kojima su plate daleko veće nego ovde. Cene nekretnina su visoke, mladi teško sa platama ovde mogu da dođu do stana”, ističe Atanacković i kaže da tu ima malo izuzetaka, poput nekih koji rade u sektoru IT.

Da li privremeni poslovi smeju da traju i po nekoliko godina?

Piše: Marija Pešović

<https://www.danas.rs/ekonomija/da-li-privremeni-poslovi-smeju-da-traju-i-po-nekoliko-godina/>

Zaposlenje je jedno od najvažnijih segmenata života svake odrasle osobe.

Neretko je uslovljeno egzistencijom i brigom za porodicu, pa se stvarni smisao zaposlenja ogleda u zaradi i sigurnosti.

Posao u radnom odnosu je težnja svakog od nas jer nam pruža sigurnost.

Redovna primanja, socijalno, zdravstveno i penziono osiguranje, godišnji odmori, bolovanja, sve su to beneficije koje ostvaruju zaposleni sa ugovorom o radu.

Međutim, postoje i drugi oblici rada koji ne donose pogodnosti kao zaposlenje u radnom odnosu, ali su česti u praksi.

Zakon o radu poznaje nekoliko oblika rada van radnog odnosa, a najzastupljeniji su ugovori o privremenim i povremenim poslovima ili tzv.

PP poslovi.

Ovaj tekst je informativnog karaktera i napisan je sa ciljem da građane koji rade na privremenim poslovima upoznam sa njihovim pravima i karakteristikama ovog načina rada.

Kada se kaže privremeni i povremeni poslovi, pre svega se misli na sezonske poslove.

To je rad sezonskog karaktera, najčešće u poljoprivredi (npr. sezonsko branje voća), turizmu i ugostiteljstvu (povećanje broja radnika u jeku sezone, npr. letnjih odmora ili sezone skijanja).

Takođe, česti su i u situacijama privremenog povećanja obima posla ili manjka radnika kod poslodavca (npr. privremena zamena zaposlenog na odsustvu).

Na privremenim poslovima mogu biti angažovana nezaposlena lica, zaposleni koji rade nepuno radno vreme, kao i korisnici starosnih penzija.

Uglavnom su to radnici angažovani preko studentskih i omladinskih zadruga ili biroa za zapošljavanje, na poslovima koji nisu osnovna delatnost poslodavca i ograničeni su na najviše 120 radnih dana u toku jedne godine.

Poslodavci na ovaj način mogu brže i jeftinije da angažuju radnu snagu za obavljanje dodatnih poslova koji traju kratak vremenski period.

Penzionerima, studentima i zaposlenima na nepuno radno vreme pruža mogućnost da dodatno zarade, dok za nezaposlene predstavlja privremeni izvor prihoda do stalnog zaposlenja.

Iako predstavlja rad van radnog odnosa, izvršiocima po osnovu pp ugovora sleduje zarada, kao i porezi i doprinosi.

Međutim, i zarada i porezi i doprinosi odnose se samo na radne dane, i to na dane kojima je vršen faktički rad.

Izvršilac posla nema pravo na godišnji odmor, odsustva, čak ni na bolovanje.

To konkretno znači da se iz obračuna zarade i uplate poreza i doprinosa izuzimaju dani vikenda, ali i svi oni dani kojima izvršilac nije došao na posao, bilo da je bio sprečen iz zdravstvenih ili bilo kojih drugih razloga.

Osnovna karakteristika pp poslova je, kao što im i samo ime kaže – privremenost.

Zakon ih je iz tog razloga i ograničio na 120 radnih dana u kalendarskoj godini.

Međutim, zakonski okvir u tom delu nije dovoljno precizan.

A kao i svaka druga zakonska nepreciznost i ova dovodi do dvostrukog tumačenja, samim tim i do čestih zloupotreba.

Ono što u praksi ostaje nejasno je da li se ograničenje od 120 radnih dana odnosi na trajanje jednog ili svih pojedinačnih ugovora o obavljanju privremenih i povremenih poslova.

Odnosno, da li poslodavac može nakon isteka jednog ugovora da zaključi sledeći ugovor sa istim licem na novi period od 120 dana, ali za drugi privremeni posao.

Jedno tumačenje kaže da rok od 120 radnih dana obuhvata sve ugovore, te da se nakon isteka ovog roka ne može zaključiti novi ugovor sa istim licem po ovom osnovu.

Ovo tumačenje nalazi opravdanje u pravnoj prirodi privremenih poslova i činjenici da je upravo sezonski karakter i privremenost ono što čini smisao ove pravne konstrukcije.

Prema drugom tumačenju, ograničenje od 120 radnih dana odnosi se na jedan konkretan privremeni posao, i nakon isteka roka može se zaključiti novi ugovor sa istim licem, ali za drugi privremeni posao.

Ono što je ovde bitno je da rad na jednom konkretnom poslu ne traje duže od 120 radnih dana.

Ovo mišljenje je potkrepljeno stavom Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja i upravo ono stvara pogodno tle za vršenje zloupotreba u praksi.

Obzirom da je angažovanje radnika na privremenim poslovima povoljnije za poslodavce, dešava se da radnici po osnovu ovog ugovora rade na istom radnom mestu i po nekoliko godina.

Oni na svakih 120 dana zaključuju novi ugovor sa istim poslodavcima.

Bitno je samo da ugovor ne traje više od 120 dana i da su poslovi različiti, odnosno da se u toku jedne kalendarske godine ne ponovi isti opis posla u ugovorima.

Faktički se zapravo dešava da isti radnik obavlja isti posao za istog poslodavca, ali umesto ugovora o radu, zaključuju ugovor o privremenim i povremenim poslovima na svaka 4 meseca.

Radnici u ovom slučaju ostaju bez sigurnosti koje sa sobom nosi ugovor o radu. Imaju manju zaradu, nemaju pravo na odmor, odsustva, niti bolovanje.

Stav suda po ovom pitanju zavisi od delatnosti poslodavca i sistematizacije konkretnog posla.

Naime, ako su u pitanju pomoćni poslovi, za kojim nema stalne potrebe i nisu sistematizovani kao stalna radna mesta poslodavca, nema povrede Zakona o radu.

U tom slučaju izvršilac posla može raditi kod istog poslodavca po osnovu ugovora o privremenim i povremenim poslovima i to najviše 24 meseca, a prema stavu Vrhovnog kasacionog suda.

U suprotnom postoji povreda zakona.

Dakle, postavlja se pitanje da li su stavovi suda i Ministarstva potpuno obesmislili institut ugovora o privremenim i povremenim poslovima?

Postoje suprotstavljena mišljenja u praksi da li ovaj ugovor stavlja nezaposlene u takvu poziciju da prihvataju bilo kakav posao, čak i pod uslovom da nemaju pravo na bolovanje i po 2 godine.

Raspravlja se i o tome da li je potrebno potpuno ukinuti ugovor o privremenim i povremenim poslovima ili samo precizirati nejasne odredbe koje pružaju mogućnost dvostrukog tumačenja.

Nesporno je da su neophodne izmene odredbi Zakona o radu koje regulišu ovo pitanje, ali ne i potpuno ukidanje ugovora o privremenim i povremenim poslovima.

Iako nesavršen, ovaj ugovor ima svoje dobre strane i pogodan je za kategorije lica kojima je potreban privremeni posao.

Rešenje bi se moglo naći u preciziranju odredbi koje bi jasno ograničile ugovor o privremenim i povremenim poslovima na sezonske i dodatne poslove.

Time bi se istakao smisao samog ugovora, jer su sezonski poslovi od izuzetne važnosti kako za radnike, tako i za poslodavce.

Autorka je advokatica

Zbog pandemije korona virusa užičko dečje odmaralište suočeno sa problemima u poslovanju

Radnici Dečjeg odmarališta Zlatibor upućeni u druga gradska javna preduzeća

<https://www.danas.rs/ekonomija/radnici-decjeg-odmaralista-zlatibor-upuceni-u-druga-gradska-javna-preduzeca/>

Zbog problema u poslovanju usled pandemije korona virusa, najveći deo radnika Dečjeg odmarališta Zlatibor, čiji osnivač je Grad Užice, privremeno je upućen na rad u druga gradska javna preduzeća i javne ustanove.

Time su, kako navode u gradskoj upravi, poslovodstvu i sindikatu, sačuvana njihova radna mesta.

Ta ustanova, koja poseduje objekat „Golija“ na Zlatiboru i odmaralište u Bečićima, bavi se školskim turizmom i ostvaruje prihode na tržištu. Kako su početkom pandemije, a po preporuci Ministarstva prosvete, obustavljene učeničke ekskurzije, rekreativna nastava, letovanja, sportski kampovi, ta ustanova je suočena sa velikim problemima u poslovanju.

Upućivanje 23 radnika na rad u druga gradska javna preduzeća i ustanove, kako je objašnjeno, posledica je dogovora poslovodstva, sindikata i lokalne vlasti.

„Zbog pandemije korona virusa, zaposleni su ostali bez posla. Predstavnici sindikata i poslovodstva su postigli dogovor sa gradonačelnicom i zaposleni su privremeno angažovani u drugim gradskim javnim preduzećima i ustanovama. Zahvalni smo svima koji su nam izašli u susret i našli mogućnost da prime 23 radnika. Naša namera nije bila da sedimo i čekamo platu, već da budemo korisni i da našu platu zaradimo. Sada ne razmišljamo o tome da li ćemo primiti plate“, kazao je Zoran Stanojčić, predsednik sindikata u odmaralištu. On je dodao da „svega nekoliko radnika nije raspoređeno na nova i privremena radna mesta“.

Dr Jelena Raković Radivojević, gradonačelnica Užica, objasnila je da su radnici, uz njihovu saglasnost i saglasnost sindikata, raspoređeni na radna mesta u skladu sa stručnom spremom koju poseduju, a na osnovu odluke Gradskog veća.

„Ovo je primer dobre prakse i poštovanja odluke Vlade Srbije da nijedan radnik ne ostane bez posla za vreme pandemije korona virusa“, kazala je gradonačelnica.

U odmaralištu su ostali direktor i šef računovodstva kako bi uradili završni račun i pripremili plan rada te ustanove za narednu godinu.

„Nalazimo se u jako teškoj i nezapamćenoj situaciji, koja je poremetila naše poslovanje, ali nadamo se da ćemo iduće godine ponovo početi da radimo i da ćemo biti u mogućnosti da se svima zahvalimo i uzvratimo dobrim gestom“, kazao je Vladan Cuparić, direktor odmarališta.

ZLATNO DOBA Ulje poskupelo za 40 odsto!

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/314453/ulje-poskupelo-zlatno-doba.html>

Građani će ulje na rafovima moći da pronađu za vrtoglavih 160 dinara, jer cena ulja skočila je za čak 40 odsto. Možda je ovo poskupljenje osnovne životne namirnice deo plana vlasti kako da živimo brže, jače, bolje.

- 160 dinara litar jestivog ulja!? Pre 2 meseca bilo 109 din. O čemu se bre radi? - upitao je jedan Tviteraš i pokrenuo lavinu reakcija i komentara.

- Baš to rekoh mami juče. Akcija ulje 145din! Koja akcija?! Do skoro je bilo 99 dinara na akciji, a 110-115 normalna cena. Odavno sam prešla na mast, ali za neke pripreme ipak mora ulje.
- Bio je sličan inflatorni udar 2011. I što je tad ulje otišlo sa 100 na 160. I onda se opozicija pita zašto nemaju glasače.
- To je skok cene od 40%. Ajde da je poskupelo za 5-10% u pola godine, ali 40% je velik skok.
- Ma jok, u IDEI Dijamant 148, Vital 155, a ono treće 159,99, što je pre 2 meseca bilo 109 .

BETA/DANAS

Bivši radnici PKB: Umesto nadoknade za akcije, država dala pomoć

<https://www.danas.rs/ekonomija/bivsi-radnici-pkb-umesto-nadoknade-za-akcije-drzava-dala-pomoc/>

Penzioneri i bivši radnici PKB korporacije, njih oko 1.870, umesto nadoknade za akcije posle prodaje imovine tog poljoprivrednog kombinata arapskoj firmi Al Dahra, dobili su od države pomoć iz Fonda solidarnosti, a više od 1.000 njih nije dobilo ni to.

Udruženje bivših radnika i penzionera, čiji su članovi više puta ove godine blokirali saobraćaj u centru Beograda, sve dok se pandemija virusa korona nije razbuktala, nezadovoljni činjenicom da država odbija da isplati nadoknadu za akcije, registrovalo je više od 3.000 ljudi koji su radili u PKB korporaciji i koji su zahtevali da im se isplati nadoknada.

Sporazumom iz 2009. godine između PKB i Direkcije za imovinu Srbije u ime Vlade Srbije navedeno je šta sve od imovine tog poljoprivrednog kombinata prelazi iz društvenog u državno vlasništvo, a što je bio prvi korak u prevođenju 65 odsto društvenog kapitala u državni.

Tim nezakonitim odlukama radnici su isključeni iz prava na akcije u društvenoj firmi gde su radili, a izgubili su i pravo na besplatne akcije jer se računalo da će ih dobiti u PKB.

Sredinom 2020. godine, nakon što je sud odbacio tužbu Udruženja predsednik Srbije Aleksandar Vučić pozvao je njegove članove na razgovor, posle čega je prethodni kabinet Ane Brnabić u oktobru doneo zaključak da se radnicima, umesto nadoknade za akcije, isplati pomoć.

Država je za isplatu pomoći posegla za novcem iz Fonda solidarnosti čija je delatnost isplata potraživanja zaposlenih od poslodavca nad kojim je otvoren stečaj u skladu sa Zakonom o radu i nema nikakve veze sa pravom na akcije.

Sastavni deo zaključka kabineta Ane Brnabić je, po svemu sudeći, i spisak Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje koji je sačinjen, kako se tvrdi na osnovu spiska Udruženja penzionera i bivših radnika, ali je više od 1.000 njih skinuto sa spiska.

Radnici koji su u PKB proveli do 15 godina dobiće, kako je odlučeno, 300 evra, 700 oni koji imaju staž od 16 do 30 godina, a 1.500 evra oni koji su u preduzeću proveli više od 31 godine.

Bivša radnica Marija Bukovac koja je u PKB bila zaposlena 28 godina nije dobila pomoć jer joj je u Uruženju, kako kaže, rečeno da uživa porodičnu penziju.

„Zatečena sam, u Udruženju kažu da ne znaju ko me je izbacio sa spiska radnika koji su dobili pomoć“, rekla je Bukovac i dodala da je nekoliko puta za razne takse davala Udruženju po 800 dinara.

Penzionerka Gordana Ilić koja je u PKB radila 29 godina rekla je da su joj rekli da je izgubila pravo na pomoć, verovatno zato što je u invalidskoj penziji.

Bivši radnici i penzioneri koji su dobili pomoć morali su da potpišu izjavu i overe kod notara da „pod punom krivičnom i materijalnom odgovornošću izjavljuju da isplatom sume koja je određena prema stažu po srednjem kursu Narodne banke Srbije po zaključku Vlade Srbije neće imati nikakvih potraživanja po osnovu rada i udela po osnovu rada u korporaciji i zavisnim društvima“.

Bivši radnici su u šoku jer je, kako kažu, sud konstatovao da nemaju pravo na akcije, a Vlada Srbije traži da potpišu da uzimanjem pomoći neće tražiti udele po osnovu rada.

Država je za pomoć odredila nešto više od dva miliona evra, a ne 15 odsto kapitala ili 11,8 miliona evra koliko im pripada po osnovu prodajne cene imovine PKB od 120 miliona evra i po osnovu Zakona o privatizaciji.

Ujedinjeni protiv kovida: Da bi se sprečio kolaps potrebne mere od najmanje dve nedelje

<https://www.danas.rs/drustvo/ujedinjeni-protiv-kovida-da-bi-se-sprecio-kolaps-mere-u-trajanju-od-najmanje-dve-nedelje/>

Udruženje Ujedinjeni protiv kovida (UPK) zahtevalo je donošenje strožih i sveobuhvatnijih restriktivnih mera u trajanju od najmanje dve do četiri nedelje, „kako bi se omogućilo zdravstvenom sistemu da predahne i sprečio preteći kolaps“.

U saopštenju te organizacije navodi se da rigoroznije mere treba da obuhvate javni prevoz, rad ugostiteljskih objekata, okupljanje u javnom prostoru, ali i održavanje javnih manifestacija, okupljanje na javnim površinama i ulazak putnika u Srbiju.

Iako u UPK pozdravljaju najavljeno ograničenje rada ugostiteljskih objekata i tržnih centara do 21 čas, te mere ipak smatraju „nedovoljnim“, a sumnjaju i u efikasnost sprovođenja mera kao i u transparentnu komunikaciju.

„Paralelno sa ovim novim merama koje se moraju doneti odmah, zahtevamo da država obezbedi da se inspeksijske službe maksimalno angažuju na identifikovanju pravnih subjekata i pojedinaca koji bahato, kršeći mere koje su već na snazi, mesecima ugrožavaju stanovništvo i društvo u celini“, dodaje se u saopštenju.

Ocenjuju i da ekonomija koja bi zavisila od dvonedeljnog zatvaranja restorana, kafića i klubova „teško da se može nazvati najboljom u Evropi“.

„Zdravlje i životi ljudi direktno zavise od pravovremenog donošenja i striktno primene mera koje država ima obavezu da obezbedi po najvišem mogućem prioritetu, uz angažovanje svih postojećih i mnogih potencijalnih ljudskih resursa. Zapošljavanje i angažovanje na adekvatnim poslovima svih nezaposlenih lekara je mera koja je potrebna svima“, dodaje se u saopštenju.

UPK ocenjuje i da je potvrđena njihova teza da Krizni štab ne predstavlja stručno već političko telo, s obzirom da njegovi članovi nisu smeli jasno da saopšte javnosti svoje zaključke, te je samim tim i njegovo postojanje obesmišljeno.

„Još jednom pozivamo Vladu Srbije da vrati borbu protiv zaraznih bolesti u zakonski okvir u smislu vraćanja nadležnosti Republičkoj stručnoj komisiji“, saopštio je UPK.

Udruženja klubova i barova: Rad sa 20 odsto kapaciteta nema računicu

<https://www.danas.rs/ekonomija/udruzenja-klubova-i-barova-rad-sa-20-odsto-kapaciteta-nema-racunicu/>

Predstavnik Udruženja klubova i barova Miša Reljić ocenio je da će nove mere protiv širenja korona virusa smanjiti poslovanje tih ugostiteljskih objekata na petinu kapaciteta, sa kojom, kako navodi „ekonomske računice nema“.

On je za Njuzmaks adriju naveo da dodatno skraćenje radnog vremena ugostiteljskih objekata od dva sata, u kombinaciji sa jednim gostom na minimum četiri kvadratna metra neće ugroziti samo noćne klubove, već i restorane.

„Trećina (klubova) nije ni otvorila zimske objekte, polovina njih je pokušavala da se bori sa dosadašnjim merama... a oko petine kolega je uračunalo kazne koje će da plaćaju da bi funkcionisali“, rekao je Reljić.

On je dodao da je od 150 do 200 klubova koji posluju u Beogradu „svoga desetak“ potencijalno kršilo mere, na snimcima koji su kružili društvenim mrežama, a najavio je da će Udruženje tužiti svakoga ko „paušalno ocenjuje da su (vlasnici klubova) lopovi, narko dileri ili povezani političarima“.

Reljić ocenjuje da će u slučaju zatvaranja klubova 16.000 radnih mesta biti ugroženo samo u noćnim barovima i klubovima, a da u glavnom gradu u ugostiteljstvu radi ukupno 48.000 ljudi.

Dodaje i da ova vrsta ugostiteljskih objekata do sada nije dobila nikakvu direktnu pomoć od države, od koje sada traže minimalce za zaposlene, rešavanje pitanja doprinosa, direktnu pomoć firmama koje nisu poslovale šest meseci.

„Ako su (pomoć) dobili hoteli, nadam se da će dobiti turističke agencije, treba da dobijemo i mi“, kazao je Reljić.

Tajnim ugovorima u borbu protiv kriminala i korupcije

<https://nova.rs/vesti/biznis/tajnim-ugovorima-u-borbu-protiv-kriminala-i-korupcije/>

Novci državni, a ugovori tajni. Plaćamo svi, a samo pojedini znaju za šta i koliko tačno. Ovako bi, najkraće, mogli da se opišu ugovori sa oznakom "tajno", koje Srbija sklapa najčešće putem međudržavnih sporazuma.

Tako se prodavao NIS, tako je dolazio "Fijat", tako se gradi Beograd na vodi, tako je nastala Er Srbija, tako je pronađen strateški partner za PKB, tako se grade auto-putevi, tako se prave pruge, tako se, čak, kriju i detalji ugovora sklopljenog na javnom tenderu – za koncesiju za beogradski Aerodrom.

Da nedorečenost i tajnost međunarodnih sporazuma predstavlja ozbiljan problem za zaštitu interesa države i građana, "koji nije samo stvar grešaka političara u prošlosti, već prakse koja se nastavlja", odavno je upozorila Transparentnost Srbije.

Još u junu 2014. godine Transparentnost je, podsećajući na ugovor o prodaji NIS, za vreme vlade Mirka Cvetkovića, ukazala da i aktuelna vlada realizuje najveće projekte na osnovu međudržavnih, političkih dogovora, sa "klauzulama nedovoljno poznatim javnosti, a ne po načelima tržišnog nadmetanja i uz poštovanje strogih procedura javnih nabavki i javno – privatnih partnerstava".

"Da problem bude još veći, za razliku od naftno-gasnog sporazuma sa Rusijom, koji je bio raspravljan u Skupštini i bio dostupan javnosti, za sadašnje velike investicione aranžmane, poput izgradnje "Beograda na vodi" i sporazuma o formiranju "Er Srbija", mnoge važne informacije nisu dostupne – u Skupštini se usvajaju uopšteni međudržavni sporazumi o zajedničkim projektima u široko definisanim oblastima, a konkretni ugovori i njihovo objavljivanje se samo najavljuju", isticala je Transparentnost pre šest godina.

Do danas se ništa u tom smeru nije promenilo.

Iako najavljuju "obračun sa mafijom" (predsednik Srbije, Aleksandar Vučić) i borbu protiv kriminala i korupcije (premijerka Ana Brnabić), poslovi se i dalje sklapaju mimo tržišta, isključujući konkurenciju, direktno sa stranim partnerom, preko međudržavnih sporazuma.

Nemanja Nenadić, programski direktor "Transparentnost Srbija", nedavno je za Nova.rs istakao da je kod nabavki koje idu mimo Zakona o javnim nabavkama, putem međudržavnih sporazuma, pre svega ugrožena – konkurencija. Jer, takvi ugovori sprovode se tako da nadmetanja ili uopšte nema, ili se sprovode uz propisivanje uslova koji privileguju unapred odabranog ponuđača.

Er Srbija

Međudržavni sporazum o saradnji dve zemlje – Srbije i Ujedinjenih Arapskih Emirata, sklopljen je 2013. godine

Prva investicija na osnovu ovog sporazuma bila je u tadašnji JAT, sada “Er Srbiju”.

Te godine prestao je da postoji JAT, nasledila ga je novoosnovana “Er Srbija” u kojoj je “Etihad airways” imao (i danas ima) manjinski udeo od 49 odsto, a Republika Srbija većinski, od 51 odsto.

Sporazum je, 1. Avgusta 2013. u ime srpske strane potpisao Aleksandar Vučić kao potpredsednik Vlade.

Finansijski detalji nisu bili poznati. Sve do godinu dana kasnije, dok BIRN nije obavio nacrt ugovora između Vlade Srbije i “Etihad airways” otkrivši da je za svoj udeo Srbija platila višestruko više u odnosu na partnera iz UAE.

Danas, sedam godina kasnije, “Er Srbija” trpi posledice korona-krize, kao i svi avio-prevoznici na svetu. Međutim, i u periodu pre krize država je značajno subvencionisala ovu kompaniju.

Podsetimo – država je Er Srbiji isplatila najmanje 200 miliona evra u periodu 2014-2018, što se vidi iz završnih računa kompanije dostupnih na APR. Aerodrom “Nikola Tesla”, tada u državnom vlasništvu, nacionalnom avio-prevozniku otpisao je 67 miliona evra potraživanja od 2013. do 2015. godine.

Kao što je Nova.rs već pisala, ostaje nepoznato koliko je “Er Srbija” uštedela na gorivu za koje je tražila povlašćenu cenu od NIS-a, kao i koliko je “Etihad” naplatio srpskom prevozniku lizing aviona i posada, kao i održavanje letelica.

“Er Srbija” je prošle godine ostvarila dobit od 1,12 milijardi dinara, ali je istovremeno, prema zvaničnim završnim računima, u 2019. na ime subvencija, donacija, dotacija i premija knjižila duplo veći prihod – 2,4 milijarde dinara. U 2018. su subvencije iznosile isto toliko.

Kompanija je zajmila i tri kredita – dva, uzeta od ćerke firme Etihada, ukupne vrednosti 120,5 miliona dolara sa izuzetno visokim kamatama.

I dalje je nepoznanica kako je “Er Srbija” uspela samostalno da vrati kredit od oko 58 miliona dolara ovog septembra. Drugi na naplatu dospeva iduće godine. A treći, od 40 miliona dolara, isto je pozajmica “Etihada”, koju je nacionalni prevoznik UAE pretvorio u vlasništvo od 49 odsto u “Er Srbiji”.

Danas se sve češće govori da bi Srbija mogla da povрати stoprocentno vlasništvo nad nacionalnim avio-prevoznikom. Da li će država ubrzo ući u dokapitalizaciju “Er Srbije”, što joj je omogućeno nedavno usvojenom uredbom – ostaje da se vidi.

Beograd na vodi

Temelji projektu “Beograd na vodi” postavljeni su takođe sklapanjem Međudržavnog sporazuma o saradnji sa Ujedinjenim Arapskim Emiratima, koji je potpisan 17. februara 2013. godine. Projekat izgradnje “Beograda na vodi” široj javnosti predstavio je Aleksandar Vučić zajedno sa predstavnikom građevinske kompanije “Emmar Properties” iz Dubaija. Nova kompanija “Eagle Hills” registrovana je u Emiratima.

Najavljena vrednost investicija – tri milijarde dolara.

Tada je najavljeno da će Eagle Hills izgraditi 1,85 miliona kvadrata stambenog, poslovnog prostora i prostora za zabavne sadržaje na čak 90 hektara. Biće izgrađeno ukupno 5.700 stambenih jedinica, poslovne zgrade, osam hotela sa 2.200 soba i najveći šoping centar na Balkanu.

Preduzeće “Beograd na vodi” osniva se 24. jula 2014. godine (68 odsto vlasnik Belgrade Watrfront Capital Investment LLC iz Emirata, dok ostatak pripada Republici Srbije)

“Prema ugovoru kojim se na teritoriji Beograda na vodi suspenduju domaći zakoni, arapska firma Eagle Hills ulaže 150 miliona evra i obezbeđuje, kako se navodi, kamatonosni zajam od 150 miliona evra. S druge strane, Srbija ulaže zemljište od 100 hektara, ima obavezu raščišćavanja celog područja i obavezu izgradnje infrastrukture. Poslovni plan je proglašen poslovnom tajnom preduzeća Beograd na vodi, u kom arapski investitor ima 68 odsto vlasništva, a država Srbija 32 posto”, pokazuje analiza Insajdera.

Uz priču o Beogradu na vodi vezuje se i bespravno rušenje u beogradskoj četvrti Savamali, u Hercegovačkoj ulici, u noći između 24. i 25 aprila 2016. godine – tada su maskirani muškarci bespravno porušili privatne objekte u ovom delu glavnog grada.

Istraga o tome do danas nije pokrenuta.

Ukupna vrednost poslovne imovine Beograda na vodi na kraju 2019. godine iznosila je nešto manje od 287 miliona evra, a sopstveni kapital tog privrednog društva svega 59,2 miliona evra.

“S obzirom da su ukupne obaveze firme do kraja prošle godine dostigle 228 miliona evra, sledi da se napredak u izgradnji Beograda na vodi, počev od raščišćavanja lokacije, preko izgradnje infrastrukture, do gradnje pojedinih objekata, ne zasniva na finansijskim sredstvima većinskog vlasnika iz Ujedinjenih Arapskih Emirata, već na kapitalu Grada Beograda”, naveo je Miodrag Skulić, osnivač i direktor Instituta za ekonomsko-pravne ekspertize u autorskom tekstu za NIN.

U petak, 30. oktobra otvoren je tržišni centar u Beogradu na vodi. Prodajni centar od 300.000 kvadrata nikao je na lokaciji koja je, prema rečima predsednika Srbije Aleksandra Vučića, nekada bila “najveći smečarnik”.

Koncesija za Aerodrom

U martu 2018. godine Srbija sa francuskim “Vansijem” zaključuje ugovor o koncesiji za Aerodrom “Nikola Tesla” u Beogradu.

Postupak je sproveden javno, “Vansi” je ponudio 501 milion evra za jednokratnu koncesionu naknadu, a predviđeno je i godišnje plaćanje koncesione naknade tokom 25 godina. Koncesionar se obavezao da će tokom tog perioda investirati 732 miliona evra.

I to je, otprilike, sve što o koncesiji znamo.

Francuski koncesionar operativno upravljanje Aerodromom preuzima krajem decembra iste godine. Do tada je trebalo, kako je najavljivano iz vrha vlasti, javnost da bude upoznata sa svim detaljima ugovora o koncesiji, što se ni do danas nije desilo.

“Kada Vlada Srbije bude odlučila da ugovor o koncesiji nije poverljiv, on će biti potpuno javan”, kratko je u maju ove godine na pitanje Nova.rs odgovorila tadašnja ministarka saobraćaja Zorana Mihajlović.

Zajedno sa ugovorom nije poznata ni studija opravdanosti ulaska u koncesiju, koja je javnosti trebalo da pokaže da je država zaista imala razlog da raspiše tender za ovakvu vrstu javno – privatnog partnerstva.

Putevi i pruge

Srbija i sa Kinom i sa Rusijom ima sklopljene međudržavne sporazume – kineska i ruska kompanija rade na izgradnji pruge Beograd-Budimpešta i to tako što kineskagradi dve deonice, a ruska jednu. Još je nepoznanica – čija će biti lokomotiva.

Izgradnju Moravskog koridora pratile su priče da je tender raspisan za unapred poznatog investitora, koji je jedini mogao da odgovori zahtevima.

Posao na izgradnji auto-puta E 761, na deonici Pojate-Preljina je, putem javnog poziva, dobio američko-turski konzorcijum Behtel-Enka, koji je bio jedini ponuđač.

Zanimljivo je da je prvo je sa Behtelom u oktobru 2018. potpisan memorandum o razumevanju o izgradnji Moravskog koridora, a tek sledeće godine, u avgustu 2019. je raspisan tender na kojem je jedina ponuda stigla od – Behtela. Ugovor sa konzorcijumom u kojem je Behtel jedan od članova, potpisan je 5. decembra 2019. godine...

Za neplaćanje poreza frilenserima do 10 godina zatvora

<https://nova.rs/vesti/biznis/za-neplacanje-poreza-frilenserima-do-10-godina-zatvora/>

Iako frilenserima i dalje nije jasno kako tačno da obračunaju porez na prihod iz inostranstva koji su u obavezi da plate, iz Poreske uprave poručuju da su kazne za dug jasne i kreću se od 5.000 dinara pa sve do 10 godina zatvora uz novčanu kaznu.

Nakon što je Poreska uprava Srbije objavila da svi koji ostvaruju prihod u inostranstvu radom preko interneta imaju obavezu da tačno izračunaju svoj porez, počele su dodatne muke za predavače stranih jezika, programere, jutjubere i ostale frilensere koji se na ovaj način izdržavaju ili doprinose kućnom budžetu.

Do sada su se na mnogim forumima i sajtovima pojavila objašnjenja kako bi to trebalo da se uradi, nakon kojih su iskršavala i nova upustva i začkoljice.

Sve ovo nije ostavilo zbunjenim samo frilensere, već i pojedine računovođe.

Jedno je međutim ostalo jasno – a to su kazne za neplaćanje poreza koji neki nisu plaćali pet godina.

Iz Poreske uprave kažu za Nova.rs da su za poreske obaveznike koji ne podnesu prijave i ne izmire svoje obaveze propisane prekršajne kazne po Zakonu o poreskom postupku i poreskoj administraciji, a predviđeno je i krivično delo poreske utaje shodno Krivičnom zakoniku.

“Fizičko lice koje ostvaruje prihode iz inostranstva, a za ostvarene prihode ne podnese Poreskoj upravi poresku prijavu kažnjava se novčanom kaznom od 5.000 do 150.000 dinara”, poručuju iz Poreske uprave.

Dodaju da, za one koji porez prijave, ali ga ne plate sledi novčana kazna u iznosu od 50 odsto utvrđenog poreza, a ne manja od 5.000 dinara.

Osim toga, Krivičnim zakonikom propisano je i krivično delo poreske utaje.

Kako objašnjavaju, smatra se da je neko učinio utaju poreza ukoliko u nameri da potpuno ili delimično izbegne plaćanje poreza, doprinosa ili drugih propisanih dažbina, daje lažne podatke o stečenim prihodima, ne prijavi stečeni prihod, ili u istoj nameri na drugi način prikriva podatke koji se odnose na utvrđivanje navedenih obaveza.

“Ukoliko iznos obaveze čije se plaćanje izbegava prelazi milion dinara, osoba će biti kažnjena zatvorom od jedne do pet godina i novčanom kaznom”, navode iz Poreske uprave za Nova.rs.

Dodaju da je za one čija neizmirena obaveza prelazi pet miliona dinara predviđena kazna zatvorom od dve do osam godina, a uz to i novčana kazna.

Najviša kazna je propisana za one čiji dug prelazi petnaest miliona dinara i uključuje tri do deset godina zatvora i novčanu kaznu.

S obzirom da je zakon po kom i frilenseri moraju da plaćaju porez već pet godina na snazi, izvesno je da postoji i znatan broj onih kojima prete i ova, najviša kazna.